De la simplu la complex... și înapoi

On August 29, 2016

Învață cum să te cunoști mai bine, experimentând gândirea și inteligența pe baza ideii de contribuție la reînnoirea vieții.

Trebuia să găsesc o metodă de demascare a acelor laturi ale vieții pe care nimeni altcineva nu le putea accepta, construite din înalturile unei uitări care nu va fi uitată la rândul ei de amintirea uitării, cu ajutorul cărora să simplific contururile de fluctuație între două fenomene. Un fenomen de adaptare la regulile unei situații prin care trebuia să mă pun de acord cu restul lumii și un fenomen de alternanță, de o complexitate imensă și cu responsabilitate aparte: tendința de a mă ascunde, de a fugi, de a trece neobservat printre oameni.

În aceste circumstanțe, opțiunea First Rule din submeniul "Cum pot fi găsit" nu permitea selectarea valorii True din opțiunea "What If", ci din nou se executa apelul recursiv "Stay Close" la o progresie de la simplu la complex și înapoi, de la știință la artă, cum spun savanții. Asta decidea soarta incursiunii mele într-o realitate aparte, în nivelurile de viabilitate ale unei psihologii abisale.

Fantasticul era tot atât de necesar cum este sclipirea în peisajul monoton de toamnă, demonstrând unitatea dintre răspunsul la întrebările pe care constant mi le puneam și executarea unui algoritm de recunoaștere a ignoranței față de sinele adevărat, la care eram bineînțeles supus, decât pentru a prezice viitorul intrării mele într-o buclă a logicii multivalente.

Leadership: Creația care te inspiră cel mai mult poate să fie urmarea firească a ceea ce experimentezi într-o viață trăită în alt spațiu și alt timp, cu posibilitatea de a dobândi o nouă virtute?

Viața, pentru a putea fi înțeleasă pe deplin, despre cele ce formează experiența trăirii, trebuie să te arunce într-o uitare totală, dar asumată, făcută pe trei sferturi din amarul unui tip de înfrângere, unui trai sortit deșertăciunii, din apelarea unei funcții cu o singură variabilă: "Tu însuți", dându-i valoarea argumentelor dintr-un Array asociativ. Prin aceasta, îmi vine în minte un fragment dintr-o operă semnată Jorge Luis Borges:

"A furat o comoară și apoi a înțeles că pentru el aceasta nu era esențială. Esențial era ca Abenjacan să dispară. A simulat că este Abenjacan, l-a ucis pe Abenjacan și, în cele din urmă, a fost Abenjacan.

- Da, confirmă Dunraven. A fost un hoinar care, înainte de a deveni nimeni prin moarte, avea să-și aducă aminte că odată, cândva, a fost rege și că s-a prefăcut a fi rege."

Și eu, asemenea, mă hrăneam dintr-un sfert de îndoială, cuprinzând trăirile cele mai fine în proporții uriașe, căutând stăruitor o metodă de exprimare plastică a tendințelor principale ale realității gândurilor, ale percepțiilor față de experiențele pe care le derulam în captivitatea minții, prin recurgere la trecut și prin imaginație la viitor. Am înțeles că viața mea era asemenea personajelor din alte opere, din alte timpuri, din alte lumi, și pentru asta trebuia să-mi ghidez viața după conceptul de alteritate.

Virtutea de a te potrivi cu imaginea altcuiva, încât să devii una cu acea persoană, aceasta este de fapt ideea din spatele conceptului de alteritate. Numai selectând valorile variabilei

"End" poți obține avizul de a te cunoaște mai bine, construit pe tema recurentă a uitării. Și numai cu răbdare poți intra în posesia cheii primare care identifică în mod unic fiecare înregistrare a entității numită „călătorie”.

Leadership: Slujești pe deplin libertatea de a te manifesta în totalitatea ta, prin extinderea conceptului de inteligență reflexivă la nivel de proiecție a unei creații care tinde spre un scop mai înalt?

Romanul „Mașina timpului” al lui Wells nu este doar un răspuns dat existenței care reconfigurează jocul intim al ființei care se întreabă - înspăimântată, îngrijorată sau calmă - "Ce urmează în viitor"? Ci este răspunsul unui glas pe care nu-l aude oricine, o chemare care implică o limită. Așa cum precizează autorul, sunt unii care nu sunt în stare să vadă prăpastia ce-i desparte pe oamenii muncii de exploratorii din societatea modernă, să înțeleagă că ea se lărgește mereu.

Momentul de seamă când te întorci de unde ai plecat, slujind pe deplin libertatea de a te manifesta în totalitatea ta pe care ai avut-o, și pe care singur ți-ai compromis-o prin captivitatea statutului existențial, unul dificil: *must have more control of science* , este o parte a traiectoriei ascendente pe care o creezi prin îmbinarea elementelor definitorii: capacitatea de a te orienta prin ce este iluzie și capacitatea de a te orienta prin ce este adevăr.

Adevărul este ceea ce vezi nou la tine din perspectiva unui Alter-Ego. Adevărul este pactul cu tine însuți, susținut în încercările îndrăznețe de a te analiza din prisma nevoii de justificare a devenirii, prin atașamentul față de dimensiunile tot mai largi ale științei, care te stimulează intelectual. Fiindcă nu este de ajuns să trăiești din emoții, din perfecțiunea frumuseții interioare și exterioare, dintr-un spațiu al existenței, vindecat, complet și întreg. Aceasta este intensitatea începutului de drum, care nu te va duce decât la jumătatea călătoriei.

O inteligență reflexivă este proiecția unei creații care tinde spre un scop mai înalt: de a te vedea mai mult decât ești, din perspectiva unui Ego care, însetat de propria importanță, și-a îmbogățit memoria cu un vast material inspirațional cules din memoria unor vieți fictive.

Iluzia este ceea ce rămâne după ce anumite părți din adevăr a fost modificat și pus pe seama îndoielii. Omul cel mai rațional este capabil să realizeze o extindere a înțelesului conceptului de inteligență și popularizarea acestuia în propria lui viață, fără a depinde de tendințele principale ale realității gândurilor, ale percepțiilor față de experiențele pe care le trăiește în captivitatea minții, prin memorie la trecut și prin imaginație la viitor.

El nu se lasă acaparat de gânduri, nu se lăsa furat de ele, tocmai de aceea atitudinea și gândurile sale sunt necunoscute celorlalți. Se încrede numai în sinceritatea situațiilor, în date precise, în formele adevărului exercitat asupra interacțiunii sale cu practica.

Ştiința este puterea necesară luminării drumului, alegerii și parcurgerii lui. Dar calea va fi ușurată dacă gândești în funcție de răspunsul la întrebările pe care ți le pui prin executarea unui algoritm de recunoaștere a ignoranței față de sine, la care ești constant supus.

Omul rațional este afectat, devorat de ignoranța de a nu vedea decât fațeta realității care îi convine, trăgând concluzii după fiecare experiență de viață, față de fiecare opțiune pierdută sau câștigată. El este martorul înfrângerii sale, care îl poate transforma dintr-o persoană obișnuită într-un om al destinului potrivnic.

Pe de altă parte, omul care nu își suportă orientarea ca pe un chin, omul care învinge rațiunea prin sentiment, întotdeauna experimentează gândirea și inteligența pe baza ideii de contribuție la reînnoirea vieții.

Viața ta poate fi reînnoită prin puterea creației, la rândul ei exprimată printr-un stabilizator al stării de spirit: "Ceea ce experimentezi în fața unei oglinzi face ca efectul de oglindă să-și mărească intensitatea."

Ai grijă în cine îți oglindești chipul, sufletul și trăirile.

De la simplu la complex... și înapoi este traseul evolutiv pe care îl urmăm cu toții în încercarea de a descoperi adevărul de bază al condiției umane: cunoașterea nu se poate despărți de condițiile de constatare ale valabilității existenței, iar fundamentul existenței - conștiința - se poate atinge doar prin emoție și sentiment.

Source: https://neculaifantanaru.com/de-la-simplu-la-complex-si-inapoi.html